

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Grecka narusza zobowiązania spoczywające na niej na podstawie art. 52 i 62 TFUE dotyczących swobody świadczenia usług, pobierając całą kwotę opłaty rejestracyjnej w momencie rejestracji pojazdu branego w najem lub wykorzystywanego w ramach leasingu przez klienta zamieszkałego w Republice Greckiej, od dostawcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, bez uwzględniania czasu trwania umowy leasingu lub najmu ani czasu wykorzystywania pojazdu na terytorium Republiki Greckiej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka naruszyła zobowiązania przewidziane w art. 56 i 62 TFUE wymagając uiszczenia całej kwoty opłaty rejestracyjnej przez dostawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, za pojazdy brane w najem lub wykorzystywane w ramach leasingu przez klientów zamieszkałych w Republice Greckiej bez uwzględniania czasu trwania umowy najmu (lub leasingu) ani czasu wykorzystywania pojazdu na terytorium Republiki Greckiej.

Wymóg uiszczenia całej kwoty opłaty rejestracyjnej jest nieproporcjonalny i utrudnia swobodny przepływ usług (zob. orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości w sprawach Cura Anlagen C-451/99, Coevering, C-242/05, Ilhan C-42/08, VAV Autovermietung GmbH C-91/10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 16 lutego 2015 r. – Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Sprawa C-69/15)

(2015/C 138/53)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nutrivet D.O.O.E.L.

Strona pozwana: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség.

Pytania prejudycjalne

1. Czy należy uważać, że przemieszczanie odpadów odbywa się „w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt iii) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006⁽¹⁾, jeżeli w dokumencie zawartym w załączniku VII do rzeczzonego rozporządzenia organizator przemieszczania wypełnia pola dotyczące importera/odbiorcy, instalacji odzysku i państw zainteresowanych znajdujące się odpowiednio w rubrykach 2, 7 i 11 tego dokumentu w taki sposób, że istnieją rozbieżności między informacjami zamieszczonymi w tych polach, mimo iż informacje te są w sposób jasny zawarte w międzynarodowym liście przewozowym i w pozostałych dostępnych dokumentach?
2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy należy uznać za proporcjonalną nałożoną z tego powodu grzywnę w wysokości równoważnej grzywnie nakładanej na tego, kto narusza obowiązek wypełnienia dokumentu zawartego w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006?
3. Czy dla celów uznania przemieszczania odpadów za nielegalne w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt iii) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 konieczne jest, by ten, kto wypełnia dokument zawarty w załączniku VII do rzeczzonego rozporządzenia, umyślnie wprowadzał organ w błąd?

4. Czy dla celów uznania za nielegalne przemieszczania odpadów, które odbywa się „w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt iii) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 ma znaczenie okoliczność, by niewyszczególnione konkretnie dane lub informacje były istotne z punktu widzenia ochrony środowiska? W razie odpowiedzi twierdzącej, które z informacji figurujących w dokumencie zawartym w załączniku VII do rzeczonoego rozporządzenia należy uważać za istotne z punktu widzenia ochrony środowiska?
5. Czy można uznać, że przemieszczanie odpadów odbywa się „w sposób, który nie został konkretnie określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku VII w rozumieniu art. 2 pkt 35 lit. g) pkt iii) rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, jeżeli organ nie przeprowadza postępowania przewidzianego w art. 24 rzeczonoego rozporządzenia, nie umożliwia udziału zainteresowanym organom i nie nakazuje odesłania odpadów nielegalnie przemieszczanych?
6. Jak należy rozumieć i badać jurysdykcję, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1013/2006?
7. Jak należy rozumieć sformułowanie zawarte w pkt 15 części IV załącznika IC do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, zgodnie z którym sprzedawca lub pośrednik, by móc występować w charakterze odbiorcy, musi być objęty jurysdykcją kraju przeznaczenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus (Finlandia)
w dniu 19 lutego 2015 r. – Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto**

(Sprawa C-75/15)

(2015/C 138/54)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Markkinaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Viiniverla Oy

Strona pozwana: Sosiaali- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto

Pytania prejudycjalne

1. Czy przy dokonywaniu oceny zaistnienia przywołania w rozumieniu art. 16 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 ⁽¹⁾ należy odesłać do przeciętnego, właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego konsumenta?
2. Jakie znaczenie – przy ocenie ustanowionego dla celów ochrony oznaczenia geograficznego „Calvados” zakazu używania nazwy „Verlados” dla napoju alkoholowego wytwarzanego z jabłek, wprowadzanego na rynek pod tą nazwą w Finlandii – dla wykładni pojęcia „przywołania” w rozumieniu art. 16 lit. b) rozporządzenia nr 110/2008 i zastosowania owego rozporządzenia mają następujące okoliczności:
  - a. element początkowy („Verla”) nazwy „Verlados” odnosi się do miejscowości w Finlandii, która może być znana fińskiemu konsumentowi;
  - b. element początkowy („Verla”) nazwy „Verlados” wskazuje na producenta owego wyrobu, spółkę Viiniverla Oy;